

MEMÒRIA DE SECRETARIA 2012

Fa poc més de vuit anys que el qui us parla va ser acceptat per la Junta General com a secretari i va prendre possessió del càrrec.

En aquest temps de dedicació a l'Acadèmia hem vist i patit moltes coses així com hem gaudit de moltes altres, però una de les que han passat cada any és que, en una cerimònia com la d'avui, el secretari ha de recapitular el que ha succeït durant l'any transcorregut. No voldria deixar de complir amb el que manen els estatuts i reglament de la casa, però sí que voldria ser una mica agosarat, com sovint, i estendre aquesta revisió als darrers vuit anys. Com de vegades diuen els M.I. acadèmics de la casa, també per renyar-los una mica.

Pel que fa a l'any 2012 els vull fer avinent que hem celebrat, si la secretaria no m'enganya com fa de tant en tant, els actes següents:

- La sessió inaugural
- Dues Juntes Generals ordinàries
- Dues Juntes Generals extraordinàries
- Onze Juntes de Govern
- Una sessió ordinària a ciutat de Mallorca, en que va ingressar com a acadèmic corresponent el Dr. Lleonard Llorens. En el mateix acte el M.I. Dr. Joan Massagué va impartir una conferència
- Quatre sessions ordinàries a Barcelona, en les que van ingressar com a acadèmics corresponents els Drs. Francisco Sánchez, Agnès-France Artiges, Yves Juillet, Fernand Sauer, Maria José Garcia Celma i Núria Casamitjana i Badia
- Deu actes organitzats per les seccions segona a setena, molts d'ells amb prou públic
- Diversos actes organitzats pels patrocinadors de la casa.

Cal fer esment especial que no es va celebrar cap sessió per a que entressin els acadèmics numeraris que tenen pendent de llegir el seu discurs, algun d'ells des del 2008.

A més, s'han rebut diverses visites d'estudiants i entitats, i la nostra sala d'actes ha estat la seu d'un acte organitzat per una de les entitats del Raval (l'escola de música) en el que la Sra. Mirene Aliberti ens va oferir un concert de violoncel. Tal com ens diuen els *musicaferrits* de la casa tenim molt bona acústica en aquesta sala.

També com cada any, s'ha de dir com ha estat l'assistència als actes, pocs però selectes, si m'ho permeten dir així. Ni en pocs ni en molts sinó que gairebé en tots l'assistència dels senyors acadèmics ha estat escassa. El que sí hem tingut és més assistència externa, el que no deixa de ser curiós i es pot interpretar de diverses maneres, que deixo a la seva imaginació.

L'any 2012 fou un any, no som diferents a la resta de la societat, de dificultats econòmiques i d'altres. Com a exemple d'aquestes darreres, podem esmentar que de ben segur les bibliotecàries en cap ens tenen el dit molt posat a l'ull i ens volen fora d'aquí on es troben vostès. Podríem invocar la història – la farmàcia de l'hospital fou aquí abans que les biblioteques – i també el dret d'usucapió, ja que fa més de 50 anys que som en aquest lloc. Podríem també dir que el patrimoni que representa aquest lloc ens fou concedit per l'Ajuntament, el propietari real, i que des de diversos estaments polítics ens han dit manta vegada que no hem de patir i que ens ajudarien a créixer. Creiem fermament que ni que fos tan sols per la farmàcia que queda darrera meu ens hem de mantenir aquí, ja que l'hem conservat amb amor i hi hem fet millores importants.

S'ha intentat també en aquest any posar ordre en el tema dels discursos d'entrada de nous acadèmics amb un èxit relatiu que s'ha de traduir, esperem, en nombroses sessions *ad hoc* en els

propers mesos. També val a dir que s'han hagut de prendre mesures doloroses, com ha estat eliminar de les llistes a alguns acadèmics elegits ja fa massa anys i que encara no havien llegit el discurs preceptiu.

Els haig de dir també que hem tingut força coses positives, com han estat el molt alt nivell dels actes celebrats i el fet que hem endegat una de les coses que ens manen els estatuts: contribuir a la ciència farmacèutica, i això ha estat mitjançant la nova comissió científica. S'han continuat fent les tasques de biblioteca, malgrat les limitacions d'espai, i per fi s'ha pogut tenir una plana web després de molts anys. Gairebé totes les seccions han tingut una activitat remarcable, que esperem que duri molts anys.

Pel que fa als darrers vuit anys els volia dir que per a mi ha estat un temps que considero molt ben invertit, però arriba un moment en el devenir dels càrrecs en que hi ha causes diverses que creen un cert cansament. Cansament de sentir crítiques, moltes ben assenyades i certes. També els haig de dir que he estat incapaç de posar més ordre en els quefers de tràmit quotidià i que he tingut el sentiment que algunes coses se n'anaven de mare.

No crec de cap manera que la tasca d'un secretari sigui estar amatent a que no es perdi la correspondència i a d'altres tasques que semblen senzilles però que no ho han estat gens i fan perdre molt temps; assumeixo que això ha generat incomoditat i una sensació de desgavell que de vegades s'ha fet palesa en alguns actes.

Sí és cert que el secretari ha lluitat per a, i ha esmerçat molt temps en aconseguir, que el català, castellà o francès que s'ha fet servir als discursos i altres actes fos correcte, amb no tan èxit com hagués volgut; si que és cert que ha estat un molt perepunyetes, i també és cert que hi ha hagut errors de secretaria, molts més dels que han transcendit. Per tot això les meves excuses.

Vull remarcar també en el capítol de faltes, que hi ha coses que escapen a la meua capacitat de comprensió, ai las! Entre aquestes, que la mitjana de temps entre que un acadèmic és elegit i que presenta el seu discurs a revisió supera els dos anys, incomplint totes les normes de la casa i sense demanar pròrrogues. Confesso que no ho entenc; tan en el cas dels acadèmics de targeta de visita – aquells als que no veiem mai més un cop han llegit el seu discurs – com en el cas dels futurs acadèmics que després assisteixin als actes. De la estadística feta cal dir que els acadèmics corresponents apareixen molt menys que els numeraris. Voldria pregar als qui proposen als nous acadèmics que facin una reflexió sobre aquest tema, que ha estat objecte de discussió en les darreres admissions. No diré, ni penso, que sigui nepotisme ni res similar, sinó que són molts els enganyats i pocs els ben elegits. *Qui habet aures audendia audia!*

Secretari és un mot que deriva de secret; en teoria és qui te cura dels secrets de la casa. No voldria faltar a aquesta obligació i per tant no els faré avinents moltes de les preocupacions de la Junta de Govern en aquests anys. Aquesta és una tasca que toca fer al Sr. President si ho considera convenient.

El que si cal ressaltar, i es pot fer perquè és públic, ha estat com ja he dit la lluita per a millorar l'espai de que disposem i la reducció molt important de despeses que s'ha hagut de fer en els darrers anys.

L'activitat de les juntes no s'ha aturat aquí, també s'ha fet un esforç molt important per a que es millorés la relació amb els nostres veïns, les entitats del Raval, i amb les diferents institucions polítiques. S'ha millorat la política de comunicació i també s'ha fet un esforç per a continuar millorant el Museu Cusí de Farmàcia.

Malgrat els esforços fets, sí crec que comença a ser preocupant la dificultat per a connectar amb la societat actual; no exactament amb el barri, sinó amb la societat professional, tècnica i científica. Potser és que estem arribat a un *Akademiedämmerung*, un crepuscle de les acadèmies

tal com les hem conegut en els darrers segles. Potser és que en el model d'educació actual, en el que sembla que la cultura quedi ben guardada a la xarxa virtual, no queda lloc per les institucions tan terrenals com la nostra. En aquest sentit, i com he dit abans, la Comissió Científica pot ser una eina força valuosa.

Voldria agrair als dos darrers presidents, Drs. Ylla-Català i Ventura, i als membres de les Juntes de Govern dels darrers vuit anys, la paciència que han tingut amb mi, especialment aquelles vegades que estic segur no compartien els meus punts de vista; així com els seus consells. Ha estat un plaer treballar amb ells. També haig d'agrair al personal de secretaria les tasques que ha fet durant aquests anys.

Finalment els voldria dir que desitjo de tot cor que el M.I. Dr. Jaime Casas els faci oblidar ràpidament que el M.I. Dr. Miquel Salgot ha estat el secretari de la casa durant vuit anys. Malauradament, això darrer no es podrà esborrar dels arxius de l'Acadèmia.